

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΝΟΜΟΥ

«ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ»

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Στις 8 Δεκεμβρίου 2012 εστάλη στην Ο.Κ.Ε. προς γνωμοδότηση το ν/σ του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης με θέμα: «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους κ.κ. Γεώργιο Τσατήρη, Ηλία Ηλιόπουλο και Σοφία Δροσοπούλου.

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο κ. Η. Ηλιόπουλος, Αντιπρόεδρος Ο.Κ.Ε.. Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχαν ως εμπειρογνώμονες η κα Αθηνά Μανίκα και η κα Μαρία Τσίπρα. Από πλευράς Ο.Κ.Ε. συμμετείχε η Δρ Αφροδίτη Μακρυγιάννη, επιστημονική σύμβουλος της Ο.Κ.Ε., η οποία είχε και τον επιστημονικό συντονισμό της γνωμοδότησης.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τρεις (3) συνεδριάσεις ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίασή της στις 27 Ιανουαρίου 2012.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε., αφού ολοκλήρωσε την συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση της 27^{ης} Ιανουαρίου 2012, διατύπωσε την υπ' αριθ. 271 Γνώμη της.

Περίληψη

Το παρόν Σχ/Ν αποσκοπεί και επιχειρεί να καλύψει τη γενική απαίτηση της κοινωνίας για αποτελεσματική αντιμετώπιση των πειθαρχικών παραπτώματων των δημοσίων υπαλλήλων. Οι βασικές επισημάνσεις της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής επικεντρώνονται στα ακόλουθα:

Α. Το προτεινόμενο Σχ/Ν τροποποιεί επιμέρους διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου του Ν.3528/2007 ο οποίος ψηφίστηκε από την Βουλή ως Κώδικας. Νομοθετικές πρωτοβουλίες τέτοιας μορφής συντελούν στο να χαθεί ο ενιαίος χαρακτήρας των νομοθετημάτων και ταυτόχρονα και η αίσθηση ασφάλειας στους αποδέκτες, καθώς οι τελευταίοι δεν είναι σε θέση να γνωρίζουν πάντοτε εάν οι διατάξεις που τους αφορούν είναι σε ισχύ, ή έχουν τροποποιηθεί. Επομένως οι προτεινόμενες τροποποιήσεις με το παρόν Σχ/Ν θα πρέπει να είναι απολύτως συγκεκριμένες και τεκμηριωμένες, ώστε να μειωθεί και όχι να αυξηθεί ο βαθμός ασάφειας που χαρακτηρίζει το υφιστάμενο πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων.

Β. Το πρόβλημα της παθογένειας της δημόσιας διοίκησης δεν έγκειται στην έλλειψη αυστηρών ποινών για την τιμωρία των ενόχων, αλλά στη στενή σχέση της με την πολιτική εξουσία. Η ευρωπαϊκή εμπειρία στο θέμα αυτό έχει αποδείξει, ότι η Δημόσια Διοίκηση είναι πολύ πιο αποτελεσματική και διαφανής όταν λειτουργεί αυτοτελώς και χωρίς ουσιαστική εμπλοκή των πολιτικών προσώπων στις εσωτερικές της διαδικασίες και στην επιλογή των προσώπων που την στελεχώνουν.

Γ. Η παρουσία εκπροσώπων των εργαζομένων στα αρμόδια Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι εξαιρετικά σημαντική και υπηρετεί ουσιαστικά την απονομή δικαιοσύνης. Επομένως θεωρείται αναγκαίο να καταργηθούν οι ρυθμίσεις του Σχ/Ν που απομακρύνουν τους εκπροσώπους των εργαζομένων, καθώς η όποια μέχρι σήμερα ατιμωρησία δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την συμμετοχή τους στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Η σύνθεση μέχρι σήμερα των Υπηρεσιακών Συμβουλίων ήταν τέτοια που δεν ήταν δυνατή η διαμόρφωση, ή ανατροπή των αποφάσεων από τους εκπροσώπους των εργαζομένων που συμμετείχαν.

Δ. Ομοίως, θα πρέπει να επανεξετασθεί και η προβλεπόμενη από το Σχ/Ν στελέχωση των υπηρεσιακών συμβουλίων μέσω υπαλλήλων άλλων υπηρεσιών η οποία εφόσον εφαρμοσθεί θα καλείται ένα υπηρεσιακό συμβούλιο να κρίνει, χωρίς

να έχει πραγματική εικόνα των διοικητικών διαδικασιών και λειτουργιών κάθε υπηρεσίας.

Οι κατ' άρθρο παρατηρήσεις μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν και τα ακόλουθα:

Στο άρθ. 104 θα πρέπει να τεθεί μέγιστος χρόνος που ο υπάλληλος μπορεί να παραμείνει σε κατάσταση δυνητικής αργίας και επίσης να συνδεθεί το μέτρο της δυνητικής αργίας με την εν γένει πειθαρχική διαδικασία.

Τα αναφερόμενα στην παρ. 2 του άρθ. 105_θα πρέπει να αφορούν τις βασικές αποδοχές.

Στο άρθ. 109_επισημαίνεται ότι θα πρέπει να επανεξετασθεί η επιβολή (παρ.3), πέραν των πειθαρχικών ποινών, και διοικητικών προστίμων κυμαινόμενων από 10.000 έως 100.000 ευρώ.

Στο άρθ. 112 η αύξηση του χρόνου παραγραφής κρίνεται ουσιαστικά άνευ νοήματος.

Στο άρθ. 113 η παρ. 2 θα πρέπει να επανεξετασθεί, δεδομένου, ότι το πειθαρχικό δίκαιο και η επιβολή πειθαρχικών ποινών προϋποθέτει την ύπαρξη στο πρόσωπο του διωκόμενου της υπαλληλικής ιδιότητας, την οποία ο υπάλληλος αποβάλλει με την παραίτηση ή την απόλυση του.

Η αναφερόμενη στο άρθ. 122 προθεσμία για να καταστεί πραγματική θα πρέπει να περιβληθεί με κάποιου είδους έννομη συνέπεια, όπως π.χ. η αφαίρεση της αρμοδιότητας από το Πειθαρχικό Συμβούλιο να κρίνει την εν λόγω υπόθεση.

Στο άρθ. 142 η επιμήκυνση του χρόνου εκδίκασης της προσφυγής ενώπιον του ΣτΕ (παρ. 6), έχει ως αποτέλεσμα να μη επιτυγχάνεται ο σκοπός της επιτάχυνσης της πειθαρχικής διαδικασίας και να καθυστερεί η εκτέλεση της ποινής, ή η αθώωση του υπαλλήλου.

Στο άρθρο 144 προτείνεται να συσχετιστεί η εν λόγω ποινή και με την μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη του υπαλλήλου.

Τέλος, οι παρατηρήσεις για τα άρθρα 146 Α και 146 Β αναφέρονται στην Γενική Αξιολόγηση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Με το παρόν Σχ/Ν «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου», αντικαθίστανται ορισμένα κεφάλαια του Υπαλληλικού Κώδικα (Ν.3528/2007).

Ειδικότερα όπως αναφέρεται στο Πρώτο Άρθρο του Σχ/Ν αντικαθίσταται το κεφάλαιο Στ' του μέρους Δ' του Υ.Κ. και συγκεκριμένα τα ακόλουθα άρθρα:

Στο **άρθρο 103** υπάλληλος, στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης ή της προσωρινής παύσης άνω των έξι μηνών τίθεται αυτοδικαίως σε κατάσταση αργίας, η οποία αρχίζει από την κοινοποίηση ή την πλήρη γνώση της πειθαρχικής απόφασης και λήγει την τελευταία ημέρα της προθεσμίας άσκησης προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του αρμοδίου διοικητικού Δικαστηρίου είτε εφόσον έχει ασκηθεί προσφυγή την ημέρα δημοσίευσης της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του διοικητικού εφετείου.

Στο **άρθρο 104** προβλέπεται η δυνητική θέση σε αργία, η οποία επιβάλλεται, μετά από απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου. Στην παράγραφο 4 του ως άνω άρθρου προβλέπεται, ότι το αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο, μετά την παρέλευση έτους από την θέση σε δυνητική αργία και κάθε έτος αποφασίζει αιτιολογημένα για την συνέχιση της ή μη.

Στο **άρθρο 105** ορίζονται οι συνέπειες της αργίας και της αναστολής άσκησης καθηκόντων εκ μέρους του υπαλλήλου.

Με το Δεύτερο Άρθρο του Σχ/Ν αντικαθίσταται το μέρος Ε' του Υ.Κ και συγκεκριμένα τροποποιούνται τα ακόλουθα άρθρα:

Στο Τμήμα Α, Κεφάλαιο Α' με το **άρθρο 106** ορίζεται ότι το πειθαρχικό παράπτωμα συντελείται με υπαίτια πράξη, ή παράλειψη του υπαλλήλου που μπορεί να του καταλογισθεί.

Στο **άρθρο 107** απαριθμούνται εκ νέου τα πειθαρχικά παραπτώματα.

Στο **άρθρο 108** καθορίζονται οι περιπτώσεις εφαρμογής των αρχών και των κανόνων του ποινικού δικαίου στο πειθαρχικό δίκαιο.

Στο Κεφάλαιο Β' με το **άρθρο 109** διευρύνεται το εύρος των ποινών, που μπορεί να επιβληθούν στον πειθαρχικώς διωκόμενο. Στην παρ.2 αναφέρεται ότι συνεκτιμάται κατά την επιβολή της ποινής, η προσωπικότητα του υπαλλήλου, ο υπαλληλικός του φάκελος και τη εν γένει υπηρεσιακή του εικόνα, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, ενώ στην παρ. 3 προβλέπεται, η δυνατότητα επιβολής πέραν των πειθαρχικών ποινών και διοικητικών προστίμων κυμαινόμενων από 10.000 έως 100.000 ευρώ.

Στο Κεφάλαιο Γ με το **άρθρο 110** καθορίζονται τα σχετικά με τη δίωξη των πειθαρχικών παραπτωμάτων όπως το ότι η δίωξη και η τιμωρία πειθαρχικών παραπτωμάτων αποτελεί καθήκον των πειθαρχικών οργάνων και το ότι δεν επιτρέπεται δεύτερη δίωξη για το ίδιο πειθαρχικό παράπτωμα.

Το **άρθρο 111** αναφέρεται στη σχέση πειθαρχικού παραπτώματος και ποινής.

Με το **άρθρο 112** επιδιώκεται η επιμήκυνση της παραγραφής των πειθαρχικών παραπτωμάτων, η οποία πλέον από 2 έτη καθίσταται 5 και για τις περιπτώσεις των παραπτωμάτων του άρθρου 107 παρ.1 α, β, γ, δ, θ και ι από 5 έτη γίνεται 7. Προβλέπεται επίσης, ότι για το παράπτωμα της παραγράφου 1 δ του άρθρου 107 η παραγραφή ξεκινάει από την ημέρα, που η υπηρεσία έλαβε γνώση της τέλεσης του αδικήματος. Αυξάνεται τέλος, ο συνολικός χρόνος παραγραφής έως την έκδοση της πρωτοβάθμιας πειθαρχικής απόφασης από 3 σε 7 έτη και από 7 σε 10 σε ορισμένες περιπτώσεις.

Το **άρθρο 113** αναφέρεται στη λήξη της πειθαρχικής ποινής και το **άρθρο 114** στη σχέση της πειθαρχικής ποινής με την ποινική δίκη.

Με το **άρθρο 115** καθορίζεται ότι δεν αίρεται το πειθαρχικό κολάσιμο της πράξης σε περίπτωση αποκατάστασης, απονομής χάριτος ή άρσης με οποιονδήποτε τρόπο του κολασίμου ή μεταβολής των συνεπειών της ποινικής καταδίκης.

Στο Κεφάλαιο Δ με τα **άρθρα 116, 117 και 118** ορίζονται αντίστοιχα τα πειθαρχικά όργανα, οι πειθαρχικώς προϊστάμενοι των υπαλλήλων και οι αρμοδιότητες τους.

Με τα **άρθρα 119 και 120** καθορίζονται οι αρμοδιότητες των διοικητικών συμβουλίων των Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και οι αρμοδιότητες των πειθαρχικών Συμβουλίων.

Στο Τμήμα Β' Κεφάλαιο Α' με το **άρθρο 121** αναφέρει ότι περισσότερα του ενός πειθαρχικά παραπτώματα του ίδιου υπαλλήλου είναι δυνατόν, υπό συγκεκριμένες, προϋποθέσεις να κρίνονται ενιαία.

Με το **άρθρο 122** μεταξύ άλλων προβλέπεται, ότι η πειθαρχική διαδικασία ολοκληρώνεται εντός τριμήνου από την παραπομπή.

Το **άρθρο 123** αναφέρεται στη παραπομπή στο πειθαρχικό συμβούλιο.

Στο **άρθρο 124** προβλέπεται, ότι το έγγραφο με το οποίο η υπόθεση παραπέμπεται στο συμβούλιο πρέπει να προσδιορίζει επακριβώς τον τόπο και χρόνο, τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν το πειθαρχικό παράπτωμα και ο διωκόμενος υπάλληλος. Όπως επίσης προβλέπεται, ότι το παραπεμπτήριο έγγραφο γνωστοποιείται στον διωκόμενο με κάθε πρόσφορο τρόπο.

Το Κεφάλαιο Β αναφέρεται στην Προκαταρκτική Ερευνη-Ενορκη Διοικητική Εξέταση και Πειθαρχική Ανάκριση.

Το **άρθρο 125** αφορά στην προκαταρκτική εξέταση και στο **άρθρο 126** προβλέπεται η διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξετάσεως προκειμένου να διαπιστωθεί εάν έχουν τελεστεί πειθαρχικά παραπτώματα από τους υπαλλήλους μιας υπηρεσίας.

Στο **άρθρο 127** μεταξύ άλλων προβλέπεται, ότι η πειθαρχική ανάκριση είναι υποχρεωτική εκτός από ορισμένες ρητά προβλεπόμενες στο εν λόγω άρθρο περιπτώσεις.

Το **άρθρο 128** και το **άρθρο 129** αναφέρονται στις ανακριτικές πράξεις και την αυτοψία αντίστοιχα.

Με το **άρθρο 130** επιβάλλεται η διενέργεια συμπληρωματικής ανάκρισης σε περιπτώσεις, που διενεργήθηκε μεν ΕΔΕ, χωρίς αυτή να στρέφεται γύρω από ένα πρόσωπο.

Με το **άρθρο 131** ορίζονται οι πραγματογνώμονες, με το **άρθρο 132** καθορίζεται η διαδικασία ανάκρισης του διωκόμενου και με το **άρθρο 133** οι ενέργειες μετά την ανάκριση

Το Κεφάλαιο Γ αναφέρεται στην Απολογία και συγκεκριμένα:

Στο **άρθρο 134** προβλέπεται η κλήση του πειθαρχικώς διωκόμενου υπαλλήλου σε απολογία και ότι η κλήση σε απολογία καθορίζει σαφώς το αποδιδόμενο πειθαρχικό παράπτωμα και στο **άρθρο 135** ορίζεται η διαδικασία της απολογίας.

Το Κεφάλαιο Δ αναφέρεται στην Διαδικασία ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Με το **άρθρο 136** καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού της ημέρας συνεδρίασης του Πειθαρχικού Συμβουλίου και παράστασης του διωκόμενου.

Το **άρθρο 137** αναφέρεται στα κωλύματα συμμετοχής και στις εξαιρέσεις των μελών του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Το Κεφάλαιο Ε με τα **άρθρα 138, 139** και **140** αναφέρεται στις Γενικές Διαδικαστικές Διατάξεις.

Στο Κεφάλαιο ΣΤ το **άρθρο 141** αναφέρεται στην διαδικασία της Ενστάσης.

Με το **άρθρο 142** επιμηκύνεται ο χρόνος εκδίκασης της προσφυγής ενώπιον του ΣτΕ κατά απόφασης πειθαρχικού συμβουλίου σε 8 μήνες.

Το **άρθρο 143** αναφέρεται στη διαδικασία επανάληψης της πειθαρχικής διαδικασίας.

Στο Κεφάλαιο Ζ με το **άρθρο 144** προβλέπονται οι συνέπειες της ποινής του υποβιβασμού, ενώ με το **άρθρο 145** καθορίζεται η διαδικασία διαγραφής των πειθαρχικών ποινών.

Στο Τμήμα Γ' με το **άρθρο 146** αναμορφώνεται όσον αφορά στην σύνθεση του το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, το οποίο πλέον συγκροτείται από μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και προϊσταμένους γενικών διευθύνσεων του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και του καθ' ύλην αρμοδίου για τον υπάλληλο, που κρίνεται Υπουργείου ενώ πλέον απομακρύνονται οι εκπρόσωποι της ΑΔΕΔΥ.

Με το **Τρίτο Άρθρο** καταργείται η διάταξη του άρθρου 162 του Υπαλληλικού Κώδικα, που όριζε την λειτουργία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, όπως θέματα απαρτίας, ψηφοφορίας κλπ.

Στο **Τέταρτο Άρθρο** προβλέπεται η υπαγωγή των εργαζομένων με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στις διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου των μονίμων υπαλλήλων.

Στο **Εκτο Άρθρο** αναφέρονται οι Ρυθμίσεις πειθαρχικών θεμάτων εκπαιδευτικού και λοιπού προσωπικού αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων

Το **Πέμπτο Άρθρο** μεταξύ άλλων αναφέρεται στις πειθαρχικές υποθέσεις του μόνιμου προσωπικού των δήμων και των Ν.Π.Δ.Δ..

Στο **Εβδομο Άρθρο** αναφέρονται οι μεταβατικές Διατάξεις.

Στο **Ογδοο Άρθρο** αναφέρονται οι καταργούμενες Διατάξεις και στο **Ενατο Άρθρο** καθορίζεται η έναρξη ισχύος του Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Το υπό αξιολόγηση Σχ/Ν αποσκοπεί και επιχειρεί να καλύψει τη γενική απαίτηση της κοινωνίας για αποτελεσματική αντιμετώπιση των πειθαρχικών παραπτώματων των δημοσίων υπαλλήλων. Βασική θέση της ΟΚΕ είναι ότι για θέματα μείζονος σημασίας όπως το πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων οι όποιες νομοθετικές ρυθμίσεις θα πρέπει να είναι ουσιαστικές και να προκύπτουν μετά από αξιολόγηση της υφιστάμενης κατάστασης και αξιοποίησης της εμπειρίας από την εφαρμογή του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου και της νομολογίας όπως έχει διαμορφωθεί από τα Δικαστήρια.

Όσον αφορά την Γενική Αξιολόγηση του Σχ/Ν η ΟΚΕ επισημαίνει τα ακόλουθα:

Α. Τα τελευταία χρόνια παρατηρούνται συχνά παρεμβάσεις, με τη μορφή τροποποιήσεων επί μέρους άρθρων, σε νομοθετήματα τα οποία ψηφίστηκαν με την μορφή των Κωδίκων. Αποτέλεσμα αυτής της πρακτικής είναι να χάνεται ο ενιαίος χαρακτήρας των νομοθετημάτων και ταυτόχρονα και η αίσθηση ασφάλειας στους αποδέκτες, καθώς οι τελευταίοι δεν είναι σε θέση να γνωρίζουν πάντοτε εάν οι διατάξεις που τους αφορούν είναι σε ισχύ, ή έχουν τροποποιηθεί.

Το προτεινόμενο Σχ/Ν εμφανίζει τα πιο πάνω προβλήματα στο σύνολο τους, καθώς οι ρυθμίσεις οι οποίες εμπεριέχονται αποτελούν τροποποιήσεις επιμέρους διατάξεων πειθαρχικού δικαίου του Ν.3528/2007 ο οποίος ψηφίστηκε από την Βουλή ως Κώδικας. Το Πειθαρχικό δίκαιο, όπως ισχύει σήμερα είναι ήδη αρκετά ασαφές τόσο όσον αφορά στο περιεχόμενο των πειθαρχικών παραπτώματων, όσο και την εν γένει πειθαρχική διαδικασία. Επομένως η ΟΚΕ οφείλει να επισημάνει ότι οι προτεινόμενες τροποποιήσεις με το παρόν Σχ/Ν θα πρέπει να είναι απολύτως συγκεκριμένες και τεκμηριωμένες, ώστε να μειωθεί ο βαθμός ασάφειας που χαρακτηρίζει το υφιστάμενο πλαίσιο. Η πολυπλοκότητα και η ασάφεια των διαδικασιών είναι γνωστό ότι ευνοεί τους ενόχους πλήττοντας το κύρος της δημόσιας διοίκησης και επιτείνοντας την αίσθηση της ατιμωρησίας που υπάρχει διάχυτη στην κοινωνία.

Β. Στο υπό αξιολόγηση Σχ/Ν είναι εμφανής η προσπάθεια αυστηροποίησης του πειθαρχικού δικαίου. Η ΟΚΕ οφείλει να επισημάνει ότι η αυστηροποίηση των

ποινών από μόνη της δεν μπορεί να θεραπεύσει την παθogenία του συστήματος που οδηγεί στην ατιμωρησία.

Το βασικό πρόβλημα δεν έγκειται μόνο στην έλλειψη αυστηρών ποινών για την τιμωρία των ενόχων, αλλά και στη στενή σχέση της δημόσιας διοίκησης με την πολιτική εξουσία¹. Η ΟΚΕ σημειώνει ότι η ευρωπαϊκή εμπειρία στο θέμα αυτό έχει αποδείξει, ότι η Δημόσια Διοίκηση είναι πολύ πιο αποτελεσματική και διαφανής όταν λειτουργεί αυτοτελώς και χωρίς ουσιαστική εμπλοκή των πολιτικών προσώπων στις εσωτερικές της διαδικασίες και στην επιλογή των προσώπων που την στελεχώνουν.

Γ. Το υπό αξιολόγηση Σχ/Ν περιέχει ρυθμίσεις που απομακρύνουν τους εκπροσώπους των εργαζομένων από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Θέση της ΟΚΕ είναι ότι η παρουσία εκπροσώπων των εργαζομένων στα αρμόδια Υπηρεσιακά Συμβούλια θα πρέπει να συνεχισθεί, καθώς η συμμετοχή τους είναι εξαιρετικά σημαντική και υπηρετεί ουσιαστικά την απονομή δικαιοσύνης. Οι εν λόγω υπάλληλοι υπηρετούν στις ίδιες υπηρεσίες με τον πειθαρχικώς διωκόμενο και έχουν άμεση γνώση των διαδικασιών που εφαρμόζονται στις υπηρεσίες αυτές. Σε περίπτωση μη συμμετοχής τους στα αρμόδια Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι εξαιρετικά δύσκολο να αποδειχθεί το εάν ο υπάλληλος προκάλεσε βλάβη στην υπηρεσία εκ δόλου, ή εξ αμελείας, ή άγνοιας των διαδικασιών.

Τέλος, επισημαίνεται ότι η όποια μέχρι σήμερα ατιμωρησία δεν οφείλεται στην συμμετοχή των εκπροσώπων των εργαζομένων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια δεδομένου ότι αυτοί αποτελούν μόλις τα 2/5 των συνθέσεων των πρωτοβαθμίων συμβουλίων, χωρίς να μπορούν βεβαίως να επηρεάσουν αποφασιστικά το τελικό αποτέλεσμα. Οι όποιες αποφάσεις είναι προϊόν των θέσεων του Γενικού Επιθεωρητή, του Πολιτικού Προϊσταμένου (Υπουργός, Υφυπουργός, Γενικός Γραμματέας, Πρόεδρος φορέα) και εντέλει της Ποινικής Δικαιοσύνης.

Δ. Η προαναφερόμενη παρατήρηση αφορά και στην προβλεπόμενη στελέχωση των υπηρεσιακών συμβουλίων μέσω υπαλλήλων άλλων υπηρεσιών. Η ΟΚΕ επισημαίνει ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση θα οδηγήσει στο να καλείται ένα

¹ Βλ. Γνώμη ΟΚΕ Νο 209, « Δημόσια Διοίκηση» Δεκ. 2008, σελ. 9.

υπηρεσιακό συμβούλιο να κρίνει χωρίς να έχει πραγματική εικόνα των διοικητικών διαδικασιών και λειτουργιών κάθε υπηρεσίας.

Ε. Τέλος, η ΟΚΕ προτείνει τη σύνδεση του πειθαρχικού δικαίου των δημοσίων υπαλλήλων με την διαδικασία επιλογής προϊσταμένων, καθώς και με την μισθολογική και βαθμολογική τους εξέλιξη. Η ύπαρξη, ή ανυπαρξία πειθαρχικών παραπτωμάτων θα μπορούσε να αποτελέσει ένα από τα κριτήρια εξέλιξης, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση, ότι οι πειθαρχικές διαδικασίες θα εφαρμοστούν ορθά και αιτιολογημένα, θα ολοκληρώνονται στον προβλεπόμενο, από την υφιστάμενη νομοθεσία, χρόνο ο οποίος είναι επαρκής και θα παρέχουν ουσιαστικά εχέγγυα για την αντικειμενική και αμερόληπτη κρίση τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 103

Με το συγκεκριμένο άρθρο ακυρώνεται το ανασταλτικό αποτέλεσμα του άρθρου 142 του Υπαλληλικού Κώδικα, ενώ παράλληλα, και παρά το γεγονός, ότι ασκήθηκε εμπροθέσμως προσφυγή, ο υπάλληλος παραμένει εκτός υπηρεσίας με την έκδοση μίας απλής διαπιστωτικής πράξης.

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η συγκεκριμένη διάταξη θα πρέπει να επανεξετασθεί, δεδομένου, ότι ο ίδιος ο νομοθέτης προσέδωσε στα ένδικα μέσα και βοηθήματα του Υ. Κ. αναστέλλουσα δύναμη. Αντίθετη προσέγγιση παραβιάζει την αρχή της ne bis in idem, καθώς ο υπάλληλος τιμωρείται ουσιαστικά δύο φορές για την ίδια πράξη.

Άρθρο 104

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι στην παρ.4 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να τεθεί μέγιστος χρόνος που ο υπάλληλος μπορεί να παραμείνει σε κατάσταση δυνητικής αργίας και επίσης να συνδεθεί το μέτρο της δυνητικής αργίας με την εν γένει πειθαρχική διαδικασία.

Επιπρόσθετα θα ήταν σκόπιμο να προβλεφθεί, ότι σε περίπτωση, που η πειθαρχική διαδικασία δεν ολοκληρωθεί με την έκδοση πειθαρχικής απόφασης εντός τριών ετών, η δυνητική αργία να αίρεται αυτοδικαίως. Τέλος, προτείνεται ο χρόνος τόσο της δυνητικής αργίας, όσο και της αυτοδίκαιης αργίας να νοείται ως χρόνος εκτέλεσης της ποινής, που τελικώς επιβλήθηκε στον υπάλληλο, κατά του οποίου ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη.

Άρθρο 105

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι τα αναφερόμενα πρόστιμα στην παρ. 2 θα πρέπει να υπολογίζονται επί των βασικών αποδοχών. Επίσης προτείνεται να προβλεφθεί η δυνατότητα απόδοσης μέρους ή του συνόλου των αποδοχών μετά την έκδοση απόφασης επί της πειθαρχικής αποφάσεως.

Τέλος, κρίνεται ανατιολόγητη, η προβλεπόμενη στην παρ.3 εξαίρεση από την καταβολή των αποδοχών σε περίπτωση αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του υπαλλήλου, δεδομένου ότι, οι αποδοχές θα έχουν ήδη παρακρατηθεί μέσω διοικητικών διαδικασιών.

Άρθρο 106

Η ΟΚΕ κρίνει ως αδόκιμη την απάλειψη του ορισμού του πειθαρχικού παραπτώματος του άρθρου 106 του Υ.Κ. και τη μεταφορά του, ως αυτοτελές πειθαρχικό παράπτωμα, στη περ. β' του άρθρου 107 του παρόντος Σχ/Ν. Το άρθρο 106 του Υ.Κ. προτείνεται να παραμείνει ως έχει, ενόψει της γενικής ρήτρας για την έννοια του πειθαρχικού παραπτώματος.

Άρθρο 107

Η ΟΚΕ κρίνει ότι πρέπει να διατηρηθεί η «ενδεικτική» απαρίθμηση των πειθαρχικών παραπτωμάτων, αλλά επισημαίνει ότι θα πρέπει να αποφευχθεί η επανάληψη του ιδίου παραπτώματος με διαφορετική φρασεολογία.

Επίσης η ΟΚΕ επισημαίνει ότι:

α) Στο εδαφ. ιγ δεν θα πρέπει να παραληφθεί η φράση «αδικαιολόγητα» που υπάρχει στην αντίστοιχη περ. ιγ' του άρθ. 107 Υ.Κ..

β) Θα πρέπει να αναδιατυπωθεί το εδαφ. β της παρ. 1 όπου ορίζεται η έννοια του υπαλληλικού καθήκοντος.

γ) Η περίπτωση του εδαφ. ε της παρ. 1 η οποία συνιστά «αδίκημα σκούπα», θα πρέπει να διευκρινιστεί με βάση τα πορίσματα της νομολογίας σχετικά με την αναξιοπρεπή και ανάξια συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας.

δ) Στο εδαφ. ιη θα πρέπει να διευκρινιστεί, ότι συνιστά πειθαρχικό αδίκημα η άρνηση σύμπραξης κατά την διεξαγωγή ελέγχου ή επιθεώρησης από ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και τα ιδιαίτερα σώματα και υπηρεσίες επιθεώρησης και ελέγχου, εφόσον ο εν λόγω έλεγχος ασκείται από τα ανωτέρω όργανα στα πλαίσια άσκησης των νομίμων καθηκόντων τους.

ε) Τέλος, η έννοια της απλής απείθειας θα πρέπει να διευκρινιστεί επαρκώς (περ. κστ).

Άρθρο 108

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι δεν θα πρέπει να απαλειφθεί από τη προτεινόμενη ρύθμιση μία από τις αρχές του ποινικού δικαίου (άρθ. 2 παρ. 1 ΠΚ), που εφαρμόζεται και στο πειθαρχικό δίκαιο: η περ. ζ' του ισχύοντος άρθρου 108: η «επιείκεια υπέρ του πειθαρχικώς διωκομένου»².

Επιπρόσθετα η ΟΚΕ θεωρεί ότι η τήρηση της αρχής του δικαιολογημένου ενδιαφέροντος για την διατύπωση δυσμενών κρίσεων από την Υπηρεσία, θα πρέπει να απαλειφθεί, δεδομένου, ότι η υπηρεσία, ως μη πειθαρχικώς εμπλεκόμενη με οποιονδήποτε τρόπο δεν δικαιούται να εκφέρει οποιαδήποτε δυσμενή κρίση εις βάρος του πειθαρχικώς κατηγορούμενου, πέραν της ίδιας της αντικειμενικής και αμερόληπτης διατύπωσης και διερεύνησης της κατηγορίας, που αποδίδεται.

Άρθρο 109

Η ΟΚΕ επισημαίνει ότι θα πρέπει να επανεξετασθεί η επιβολή (παρ.3), πέραν των πειθαρχικών ποινών, και διοικητικών προστίμων κυμαινόμενων από 10.000 έως 100.000 ευρώ. Η πρόβλεψη αυτή, παρά το γεγονός, ότι χαρακτηρίζεται ως διοικητική κύρωση, γεννά αμφιβολίες όσον αφορά στην συμβατότητα της προς τον κανόνα ne bis in idem δεδομένου, ότι επί της ουσίας επιβάλλεται στον υπάλληλο μια δεύτερη ποινή για την ίδια πράξη, για την οποία ήδη τιμωρείται πειθαρχικώς.

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η παρ. 5 ενδέχεται να προκαλέσει σειρά επιπλοκών στην υπηρεσιακή διαδρομή των υπαλλήλων εκείνων, που εκλέγονται ως αιρετοί κατά την διάρκεια της υπηρεσιακής τους διαδρομής και θα πρέπει να διευκρινιστεί επαρκώς, ώστε να αφορά πειθαρχικά παραπτώματα, που συνδέονται με την λειτουργία της υπηρεσίας.

Άρθρο 112

Σύμφωνα με την παρ. 1 επιμηκύνεται η παραγραφή των πειθαρχικών παραπτωμάτων. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η αύξηση του χρόνου παραγραφής είναι ουσιαστικά άνευ νοήματος, αφενός διότι πειθαρχικά παραπτώματα, που συνιστούν

² Η αρχή της επιείκειας υπέρ του διωκομένου είναι σύμφωνη με τη πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου² και έχει ισχύ δεσμευτικού κανόνα δικαίου για όλα τα δικαστήρια, κατά μείζονα λόγο δε, για τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας στο πειθαρχικό δίκαιο (βλ. Τάχο, Ελληνικό διοικητικό δίκαιο, 2005, 122 επ)

παραλλήλως και ποινικά παραπτώματα δεν παραγράφονται πριν παραγραφεί το ποινικό αδίκημα και αφετέρου εάν πρόκειται για κατ' εξακολούθηση πειθαρχικό παράπτωμα, η νομολογία έχει παγίως δεχτεί, ότι η παραγραφή υπολογίζεται από την ημέρα κατά την οποία έπαυσε η τέλεση του αδικήματος³.

Όσον αφορά στην παρ. 3 η ΟΚΕ θεωρεί ότι η εν λόγω επιμήκυνση θα πρέπει να επανεξετασθεί, καθώς παρέχει στην διοίκηση την δυνατότητα να παρατείνει για μεγάλο χρονικό διάστημα τη διαδικασία, ενώ αντίθετα ο κίνδυνος της παραγραφής αποτελεί ένα σοβαρό μέσο πίεσης για σύντομη διερεύνηση και εκδίκαση της πειθαρχικής υποθέσεως.

Άρθρο 113

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η παρ. 2 θα πρέπει να επανεξετασθεί, δεδομένου, ότι το πειθαρχικό δίκαιο και η επιβολή πειθαρχικών ποινών προϋποθέτει την ύπαρξη στο πρόσωπο του διωκομένου της υπαλληλικής ιδιότητας, την οποία ο υπάλληλος αποβάλλει με την παραίτηση ή την απόλυση του⁴.

Άρθρο 118

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι οι ποινές, που μπορούν να επιβληθούν από κάθε πειθαρχικό προϊστάμενο, πρέπει να αναδιατυπωθούν, δεδομένου ότι είναι εξαιρετικά χαμηλές. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα, οι περισσότερες πειθαρχικές υποθέσεις να αναπέμπονται στα υπηρεσιακά συμβούλια με συνέπεια να επιβαρυνθεί ιδιαίτερος η λειτουργία τους.

Άρθρο 122

Στην παρ. 1 προβλέπεται, ότι η πειθαρχική διαδικασία ολοκληρώνεται εντός τριμήνου από την παραπομπή. Δεδομένου, ότι σήμερα, οι περισσότερες πειθαρχικές υποθέσεις χρονίζουν ενώπιον των Πειθαρχικών Συμβουλίων και ο χρόνος για την περάτωση τους υπερβαίνει κατά πολύ το τρίμηνο, η πρόβλεψη της παρ. 2 δεν αρκεί για να επιταχύνει την διαδικασία. Η ΟΚΕ επομένως θεωρεί ότι η προαναφερόμενη προθεσμία για να καταστεί πραγματική θα πρέπει να περιβληθεί

³ (ΣτΕ 2031/1977, 3049/1988, 3486/1994, 2540/2001)

⁴ (ΣτΕ 717/1976, 2330/1974 και 873/1970)

με κάποιου είδους έννομη συνέπεια, όπως π.χ. η αφαίρεση της αρμοδιότητας από το Πειθαρχικό Συμβούλιο να κρίνει την εν λόγω υπόθεση.

Επιπρόσθετα, θα πρέπει στην παρ. 2 να οριστεί σαφώς, ο τρόπος με τον οποίο ασκείται η πειθαρχική δίωξη.

Άρθρο 124

Η ΟΚΕ θεωρεί (παρ.1) ότι θα πρέπει στο παραπεμπτήριο έγγραφο να διατυπώνεται με σαφή και συγκεκριμένο χαρακτηρισμό η πράξη που αποδίδεται στον υπάλληλο. Και τούτο, διότι μια πράξη μπορεί να πληρεί την αντικειμενική υπόσταση περισσότερων αδικημάτων, που το καθένα απ' αυτά επισύρει διαφορετική ποινή.

Στην παρ. 2 θα πρέπει να προβλεφθεί για την καλύτερη διασφάλιση του διωκόμενου η κοινοποίηση σε αυτόν του παραπεμπτηρίου στη βάση της διάταξης του άρθρου 138 του Υ. Κ..

Άρθρο 126

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι θα πρέπει να προβλεφθεί ρητώς, ότι στα πλαίσια της ΕΔΕ ο φερόμενος να έχει τελέσει πειθαρχικό παράπτωμα έχει όλα τα δικαιώματα ενός προσώπου, που πρόκειται να καταστεί κατηγορούμενος. Εναλλακτικά, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι η ένορκη κατάθεση του μετέπειτα κατηγορουμένου δεν λαμβάνεται υπόψη για την απόδοση σε αυτόν κατηγορίας και αφαιρείται από τον φάκελο.

Άρθρο 127

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι για να μην είναι υποχρεωτική η πειθαρχική ανάκριση θα πρέπει αφενός τα πραγματικά περιστατικά να προκύπτουν από τον φάκελο κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο, αφετέρου να μην αμφισβητούνται από τον διωκόμενο υπάλληλο. Στο πλαίσιο δε της πειθαρχικής ανάκρισης, θα πρέπει να προβλεφθούν ρητά τα δικαιώματα του πειθαρχικώς διωκόμενου.

Επίσης στην παρ. 7, θα πρέπει να διευκρινιστεί, ότι όταν προκύπτουν επαρκή στοιχεία για πειθαρχικές ευθύνες και άλλων υπαλλήλων, τότε εκδίδεται

συμπληρωματικό παραπεμπτήριο έγγραφο με το οποίο παραπέμπονται και αυτοί ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Άρθρο 130

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η παρ. 4 θα πρέπει να ενταχθεί είτε στο άρθρο 127, είτε στο άρθρο 126, δεδομένου, ότι επιβάλλει την διενέργεια συμπληρωματικής ανάκρισης σε περιπτώσεις, που διενεργήθηκε μεν ΕΔΕ, χωρίς αυτή να στρέφεται γύρω από ένα πρόσωπο.

Άρθρο 133

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι θα πρέπει να επανεξετασθεί ο τίτλος του συγκεκριμένου άρθρου καθώς αυτό αφορά στις ενέργειες μετά την λήψη του παραπεμπτηρίου εγγράφου και στις ενέργειες μετά την ανάκριση. Πρακτικά, πρέπει να καταστεί σαφές, ότι μόλις ληφθεί το παραπεμπτήριο έγγραφο από τον Πρόεδρο του Πειθαρχικού Συμβουλίου, ορίζεται εισηγητής, στον οποίο παραδίδεται ο φάκελος. Ακολούθως το Συμβούλιο εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση, με την οποία αποφαινεται εάν θα διενεργηθεί πειθαρχική ανάκριση ή όχι και εφόσον αποφασίζεται η διενέργεια της, ορίζεται ο πειθαρχικός ανακριτής. Μετά το πέρας της πειθαρχικής ανάκρισης, η υπόθεση εισάγεται εκ νέου στο συμβούλιο για την λήψη απόφασης για την λήψη σε απολογία ή την απαλλαγή του υπαλλήλου χωρίς αυτήν.

Άρθρο 134

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι στην παρ. 2 θα πρέπει να προστεθεί στα απαιτούμενα στοιχεία της κλήσης σε απολογία και ο νομικός χαρακτηρισμός της πράξης, που αποδίδεται στον υπάλληλο, καθώς δεν μπορεί να νοηθεί απολογία, χωρίς ο υπάλληλος να γνωρίζει σαφώς το περιεχόμενο και την νομική υπόσταση της κατηγορίας, που του αποδίδεται.

Άρθρο 137

Η ΟΚΕ προτείνει να προβλεφθεί ως κώλυμα μέλους του Πειθαρχικού Συμβουλίου, πέραν του γεγονότος, ότι διενήργησε πειθαρχική ανάκριση, το γεγονός, ότι έχει διενεργήσει Ένορκη Διοικητική Εξέταση.

Επίσης στην παρ. 2 η ΟΚΕ θεωρεί ότι θα πρέπει να απαλειφθεί η πρόβλεψη, ότι αίτηση εξαιρέσεως μπορεί να γίνει μόνο εφόσον υπάρχει απαρτία.

Άρθρο 142

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η επιμήκυνση του χρόνου εκδίκασης της προσφυγής ενώπιον του ΣΤΕ (παρ. 6), έχει ως αποτέλεσμα να μη επιτυγχάνεται ο σκοπός της επιτάχυνσης της πειθαρχικής διαδικασίας και να καθυστερεί η εκτέλεση της ποινής, ή η αθώωση του υπαλλήλου.

Άρθρο 144

Στην παρ. 4 προβλέπονται οι συνέπειες της ποινής του υποβιβασμού. Η ΟΚΕ προτείνει να συσχετιστεί η εν λόγω ποινή και με την μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη του υπαλλήλου.

Στην παρ. 6 θα πρέπει να προβλεφθεί, ότι σε περίπτωση αμετάκλητης αθώωσης του υπαλλήλου, πέραν του ηθικού μέρους της αποκατάστασης, να αίρονται αναδρομικά όλες οι συνέπειες, που αυτός έχει υποστεί κατά το διάστημα της πειθαρχικής διαδικασίας (μισθολογικές, βαθμολογικές κ.α.)

Άρθρο 146 Α

Η ΟΚΕ επισημαίνει ότι δεν θα πρέπει να απομακρυνθούν οι εκπρόσωποι της ΑΔΕΔΥ, καθώς θεωρεί ότι η συμμετοχή τους συμβάλλει θετικά και ουσιαστικά στην όλη διαδικασία.

Άρθρο 146 Β

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι δεν θα πρέπει να διαφοροποιηθεί η υφιστάμενη σύνθεση των πρωτοβαθμίων πειθαρχικών συμβουλίων. Σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση τα πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβουλίων αποτελούνται από δικαστικούς λειτουργούς και μονίμους υπαλλήλους, προϊσταμένους Διευθύνσεων (άρθρο 146Β), γεγονός που

οδηγεί στο εξής ασυμβίβαστο: να καλούνται εκπρόσωποι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους να εξετάσουν ενστάσεις υπαλλήλων κατά αποφάσεων που εκδόθηκαν από όργανο στο οποίο μετέχει δικαστικός λειτουργός, και μάλιστα με τον βαθμό του εφέτη.

Άρθρο ΤΡΙΤΟ

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η κατάργηση, με την παρ. 3 του συγκεκριμένου άρθρου, της διάταξης του άρθρου 162 του Υ.Κ. που όριζε την λειτουργία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, όπως θέματα απαρτίας, ψηφοφορίας κλπ., θα πρέπει να επανεξετασθεί, ώστε να διασφαλισθεί η ορθή λειτουργία τους.

Άρθρο ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η υπαγωγή των εργαζομένων με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στις διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου των μονίμων υπαλλήλων, χρήζει εξαιρετικής προσοχής δεδομένου, ότι μόνιμοι και αορίστου χρόνου υπάλληλοι υπάγονται σε διαφορετικό νομοθετικό καθεστώς⁵.

Επίσης η ΟΚΕ θεωρεί ότι είναι ορθότερο για λόγους προστασίας των υπαλλήλων και συντονισμού των δύο πειθαρχικών συστημάτων να προβλεφθεί, ότι η καταγγελία συμβάσεως αορίστου χρόνου συνιστά πειθαρχική ποινή επιβαλλόμενη, επίσης, από τα αρμόδια υπηρεσιακά συμβούλια.

Επιπρόσθετα. δεδομένης και της νομολογίας των διοικητικών δικαστηρίων, θα πρέπει να προβλεφθεί, ότι οι διατάξεις, που αφορούν στις ενστάσεις και στις εν γένει προσφυγές επί των επιβαλλόμενων πειθαρχικών ποινών και στους εργαζόμενους με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, υπάγονται στην δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων.

Άρθρο ΕΒΔΟΜΟ

⁵ Συγκεκριμένα, οι αορίστου χρόνου υπάλληλοι του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ υπάγονται στις διατάξεις του Π.Δ. 410/1988, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Μια από τις σημαντικότερες τροποποιήσεις του εν λόγω νομοθετικού πλαισίου, επήλθε μέσω των διατάξεων του ν.3801/2009, βάσει του οποίου αφενός όλοι οι αορίστου χρόνου υπάλληλοι κατατάχθηκαν σε οργανικές θέσεις και αφετέρου δόθηκε σε αυτούς η δυνατότητα επιλογής σε θέσεις προϊσταμένων όλων των επιπέδων.

Η ΟΚΕ θεωρεί περιττή τη διάταξη της παρ. 1, η οποία δεν αποτελεί μεταβατική διάταξη αλλά αυτονόητη εφαρμογή του νόμου για τα πειθαρχικά παραπτώματα που τελούνται μετά την έναρξη ισχύος του.